

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/685/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210550
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3512210550.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martináckovej v právnej veci navrhovateľa: R., s.r.o., so sídlom U., R. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného G. kanceláriou A. R., s. r. o. , so sídlom U., E. X proti odporcovi: Y. republika - J. spravodlivosti SR, so sídlom U., M. námestie XX, o zaplatenie 125,- Eur a iné, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 20.júna 2013, č. k. 10C/293/2012-72 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmietol návrh navrhovateľa o zaplatenie majetkovej škody vo výške 125,- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 275,- Eur. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom došlým súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd uložil zaplatiť majetkovú škodu vo výške 125,- Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 275,- Eur z titulu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh odôvodnil tým, že vo veci povinného Karola Parčího, podal návrh na vykonanie exekúcie na majetok povinného z titulu zmluvy o úvere. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup bol spôsobený tým, že exekučný súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a jeho úradný postup bol bez splnenia zákonných podmienok, čo bolo príčinou konkrétneho následku, ktorým sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 125,- Eur predstavujúca náklady, ktoré navrhovateľ vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, keď zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Náklady pozostávajú zo správy pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,- Eur, za udržanie a správu informačného systému vo výške 40,- Eur a za administratívne texty urgencii adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje o výške 15,- Eur. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného

súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaným zákonom stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumu 275,- Eur za päť celých mesiacov, ktoré uplynuli od uplynutia 15-dňovej zákonnej lehoty na udelenia poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie súdom. Výšku tejto sumy odvodil od praxe Ústavného súdu SR. Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Súd vychádzal zo zistenia, že dňa 25.09.2008 bol vydaný rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, ktorý uložil X. R., nar. XX.XX.XXXX zaplatiť navrhovateľovi 22.800,- Sk, spolu s úrokom z omeškania vo výške 30,00 % ročne zo sumy 22.800,- Sk od 22.01.2004 do zaplataenia a nahradiť trovy konania vo výške 2.000,- Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.03.2009 a vykonateľnosť dňa 21.04.2009. Dňa 14.09.2009 súdny exekútor JUDr. N. X. podal na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z titulu rozhodcovského rozsudku. Dňa 17.09.2009 tunajší súd vydal poverenie pre súdneho exekútora na vymoženie uloženej povinnosti. Navrhovateľ v žalobnom návrhu tvrdil, že podal návrh na predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom svoje tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu vo veci udelenia poverenia pre vykonanie exekúcie na podklade rozsudku, ktorá bola vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 1Er/467/2009. Z priloženého spisu súd zistil, že udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo vydané v zákonnej 15- dňovej lehote. Okrem toho navrhovateľ do skončenia dokazovania ani nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u odporcu, hoci ho súd na to v rámci predvolania na pojednávania riadne vyzýval, keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie dôkazného bremena na odporcu, aby jeho súd vyzval na predloženie predmetného spisu, nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov súd sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom. Právne vec posúdil podľa § 3 ods. 1 písm. a/, d/, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 5 ods. 1. § 6 ods. 1, ods. 3, § 9 ods. 1, ods. 2, § 17 ods. 1, ods. 2, § 19 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p. a to, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 202 ods. 2 písm. c/ O.s.p./ a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p./ Namietal, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny, preto súd nemohol postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Odňal mu tým právo na konanie pred súdom. Namietal, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca a preto konečné meritérne rozhodnutie vo veci súdom neprichádzalo do úvahy, v konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Konečné rozhodnutie vo veci samej neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. proti ktorému žalobca podáva odvolanie a nebola tak o ňom v čase rozhodnutia vo veci samej, rozhodnuté právoplatne. Ďalej žalobca zdôraznil, že trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, nemal preto možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd vo svojom rozhodnutí vychádzal. Mal za to, že koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie a právo oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi vyjadriť sa k dôkazom a prednesom, a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich proti tvrdení. Žalobca tvrdí, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania v situácii, keď bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie navrhnutým dôkazom a to listinami založenými v exekučnom spise, čím bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny proces.

Súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsahu si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Kontradiktórnosť súdneho procesu sa však neobmedzuje na oprávnenie vyjadrovať sa k tvrdeniami protistrany, ale na rovnaké oprávnenie voči dôkazom, ktorý súd získal z vlastnej iniciatívy. Súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je v odôvodnení rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Pokiaľ žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie, mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p., pričom skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdený skutkový stav. Preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym odôvodnením súdu prvého stupňa, na ktoré zároveň poukazuje. K odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Odvolací súd nezistil, že by bola navrhovateľovi postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, že by vo veci rozhodoval vylúčený sudca, že by súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani že by súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov, a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa nesporne vyplýva, že exekučný súd neporušil právo navrhovateľa na vydanie poverenia v ním označenej exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1Er/467/2009 /Ex 7532/09/ v zákonnej lehote, ustanovenej Exekučným poriadkom. Z uvedeného exekučného spisu pripojeného k danej veci, s ktorým sa súd prvého stupňa dôsledne oboznámil, jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ v postavení oprávneného podal dňa 08.09.2009 na Exekútorický úrad JUDr. N. X. návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému X. R.. Súdny exekútor doručil Okresnému súde Trenčín ako exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 14.09.2009 a exekučný súd vydal dňa 17.09.2009 poverenie pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. Poverenie bolo teda vydané v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom v čase vedenia danej exekúcie, v 15-dňovej zákonnej lehote. Nie je tak pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že k rozhodnutiu o poverení v danej exekučnej veci, tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby, po viac ako 5 mesiacoch. Navrhovateľ v danej veci preto nemá právo na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone neverejnej moci.

K ostatným procesným námietkam navrhovateľa v odvolaní, odvolací súd uvádza, že i keď súd prvého stupňa rozhodol v danej veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, bol jeho postup v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p.. Právny zástupca navrhovateľa sa na pojednávanie vytyčené súdom prvého stupňa na 20.06.2013 písomne ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu, že podal sťažnosť na Ústavný súd SR, v konaní o ktorej sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť, a ktorá má význam pre rozhodnutie súdu. Mal za to, že súd dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p.. Uvedenou ústavnou sťažnosťou, ktorú pripojil navrhovateľ do spisu, sa domáhal vydania nálezu o porušení jeho základného práva na súdu ochranu uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.10.2012, sp. zn. 17NcC/386/2012, ktorým krajský súd nevyhlásil sudcu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom JUDr. G. Y. z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 10C/293/2012. Z obsahu spisu však vyplýva, že navrhovateľ sa už domáhal prerušenia daného konania z toho istého dôvodu a súd prvého stupňa rozhodol o jeho návrhu uznesením zo dňa 13.03.2013, č. k. 10C/293/2012-38 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.05.2013, č. k. 6Co/174/2013-51 tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.05.2013. Súd prvého stupňa tak rozhodol napadnutým rozsudkom vo veci samej až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietnutý. Preto ani procesné odvolacie námietky navrhovateľa neboli opodstatnené.

Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko odporca si tieto trovy neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.